

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE A AELS

HOTĂRÂREA CURȚII

din 22 decembrie 2020

în cauza E-10/19

Bergbahn Aktiengesellschaft Kitzbühel/Meleda Anstalt

[Directiva (UE) 2015/849 – Combaterea spălării banilor – Informații privind beneficiarii reali – Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului – Informații adecvate, exacte și actuale – Reducerea la minimum a datelor]

(2021/C 141/12)

În cauza E-10/19, Bergbahn Aktiengesellschaft Kitzbühel/Meleda Anstalt – CERERE adresată Curții în temeiul articolului 34 din Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție de către Curtea de Apel Princiară (*Fürstliches Obergericht*) privind interpretarea Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, Curtea, compusă din Páll Hreinsson, președinte, Per Christiansen (judecător-raportor) și Bernd Hammermann, judecători, a pronunțat hotărârea la 22 decembrie 2020, a cărei motivare prevede următoarele:

1. Articolul 30 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului trebuie interpretat în sensul că impune unei entități juridice obligația de a lua măsuri rezonabile pentru a încerca să confirme identitatea beneficiarului său real, cum ar fi solicitarea unor documente justificative, atunci când împrejurările unei situații creează îndoieli cu privire la exactitatea informațiilor primite.
2. Obligația care îi revine unei entități juridice în temeiul articolului 30 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/849 nu este modificată de faptul că entitatea beneficiară este o persoană juridică cu sediul social într-un stat SEE și nici de profesia membrilor consiliului său de administrație.
3. Instanței de trimitere îi revine sarcina de a verifica în ce măsură informațiile privind beneficiarii reali prelucrate respectă principiul reducerii la minimum a datelor, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date, prin faptul că informațiile respective sunt adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar pentru a identifica beneficiarul real și, dacă este necesar, pentru a confirma identitatea beneficiarului real.
4. Articolul 3 alineatul (6) litera (b) punctul (v) și articolul 3 alineatul (6) litera (c) din Directiva (UE) 2015/849 nu pot fi interpretate în sensul că obligă pe cineva să dovedească inexistența proprietății indirecte sau a controlului în ultimă instanță exercitat(e) de către o persoană fizică.
5. Directiva (UE) 2015/849 nu impune unei persoane juridice obligația de a introduce o acțiune în justiție împotriva entității sale beneficiare pentru a obține informații cu privire la un beneficiar real.